

KURIER CZESTOCHOWSKI

Nr 374

CZESTOCHOWA, PIĄTEK 21 LISTOPADA 1941 R.

ROK III (XXXVI)

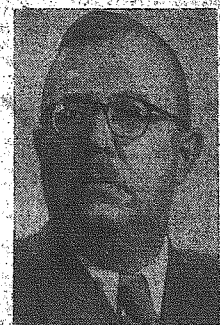
Na froncie: Rozwinięcie nowych operacji

Odbudowa życia na Wschodzie

Prace aparatu administracyjnego rozpoczęte / Naczelnym hasłem: Przywrócenie ładu, spokoju i porządku / Organizatorzy niemieccy wobec nowych i bardzo dużych zadań

Minister A. Rosenberg

Gauleiter Lohse

Gauleiter Koch

Gauleiter Meyer

Alfred Rosenberg, dotychczasowy kierownik oddziału zarządczego stronnictwa narodowo-socjalistycznego, naczelny redaktor dziennika „Völkischer Beobachter” i jeden z przywódców ideologicznego ruchu NSDAP, został na podstawie rozporządzenia Kancelarii Niemiec ministrem dla zajętych obszarów wschodnich.

Starym zastępcą ministra Rosenberga miały być Gauleiter dr. Alfred Meyer. Równocześnie utworzony został tzw. Komisarjat Państwowy „Ostland” dla byłych państw bałtyckich, na czele z Gauleiterem Lohse, oraz Komisarjat Państwowy dla Ukrainy, z dr. Kochem. Granice owoych nowych terenów administracyjnych nie są jeszcze ustalone. Jest to zupełnie zrozumiałe chociażby ze względu na to, że np. na Ukrainie toczą się jeszcze operacje wojenne. Tym bardziej jednak zasługują na uwagę fakt, że jeszcze w toku walk — ustanawia się administrację cywilną, która ma za zadanie skierować życie na normalne tory. Jest to niezwykłe zjawisko dla postępowania niemieckiego w czasie całej obecnej wojny. Odbudowa stała się nie tylko kolejnym, ale bodaj że równoległym i równoczesnym punktem zadań wojskowych. Co musiło być na podstawie sroglego prawa wojennego zniszczone, to zostaje natychmiast przy życiu cała energia zaprawiana i odbudowywane. Gdy tylko wojsko spełniło swe zadania i poszło na przód, ściągają wrócić natchmiast ustanawia się cywilną administrację z całym jej aparatem urzędniczym, z własnym ustawodawstwem miejscowym, z własnym porządkiem prawnym i społecznym. Z ruin wojennych budzi się nowe życie.

Władza gospodarcza, która musi uwzględnić fakt, aby zniszczone nie przetrwały, musi być kierowana przez niemieckie władze. Władza musi uwzględnić fakt, aby zniszczone nie przetrwały, musi być kierowana przez niemieckie władze. Władza musi uwzględnić fakt, aby zniszczone nie przetrwały, musi być kierowana przez niemieckie władze.

Władza musi uwzględnić fakt, aby zniszczone nie przetrwały, musi być kierowana przez niemieckie władze. Władza musi uwzględnić fakt, aby zniszczone nie przetrwały, musi być kierowana przez niemieckie władze. Władza musi uwzględnić fakt, aby zniszczone nie przetrwały, musi być kierowana przez niemieckie władze.

Jednogłośne rezolucje parlamentu japońskiego

Bezwzględny akcept polityki rządu przez wszystkich stronnictwa — Stany Zjedn. są przywódcą wszystkich wrogów Japonii narodów

Tokio, 20 listopada. — Izba parlamentarna jednogłośnie zatwierdziła rezolucję, wniesioną przez szereg grup, wzywającą do secesji. W rezolucji ten parlament wzywa rząd, aby bez jakiegokolwiek odchylenia przeprowadził zagadnienia polityki narodowej.

W powyższej rezolucji m. in. oświadczone: „Działalność wrogów narodów pod przewodnictwem Stanów Zjednoczonych A. P. stanowi największą przeszkodę w likwidacji konfliktu chińskiego. Jest jasnym, iż poza obecnym konfliktem między mocarstwami osi, a narodami Anglii, Ameryki i Związku Sowieckiego kryje się chęć Stanów Zjednoczonych do objęcia panowania nad światem.

Nieprzejednane stanowisko rządu Stanów Zjednoczonych wyraża się w wahanii, odmaszającym Japonii prawa przeprowadzenia programu oraz mieszanii się do spraw zmagających tu temu. Jak wiadomo, program Japonii zmierza do stworzenia narodowej gospodarki, do współpracy narodów wschodnio-azjatyckich w dziedzinie gospodarczej, tudzież do umożliwienia powszechnego dobrobytu.

Rezolucja zapewnia rządowi bezwzględne poparcie. Tekst jej kończy się następującymi słowami: „Naród japoński jest przekonany, iż nie istnieje możliwości rozwoju i rozkwitu, zanim ta walka nie zostanie ostatecznie rozegrana. Zwiększenie pożytku wewnątrznych oraz danin podatkowych, pozostaje w związku z celami wojennymi.”

Czerwona flota powietrzna bez maszyn

Dotkliwy brak pilotów i samolotów — Usyłany dostawy ze Stanów Zjedn.

Ankara, 20 listopada. — Z Singking donoszą, że Sowieci muszą się liczyć z poważnym brakiem samolotów, ponieważ dostawy maszyn powietrznych ze Stanów Zjednoczonych faktycznie zupełnie ustały, z jednej strony z powodu złych warunków atmosferycznych, z drugiej zaś strony z tego powodu, ponieważ zarówno Sowieci, jak i Amerykanie odczuwają brak pilotów. Katastrofalne straty w samolotach na froncie europejskim, które przyczyniły się także do zmniejszenia sowieckiego stanu lotniczego na Dalekim Wschodzie o 23 ułamek, wzmagała bolszewikom zrealizowanie ich pierwotnych planów i wysłanie pilotów na Alaskę.

ANGIELSKI SZTAB IMPERYALNY ZMIENIŁ SZEFA

General Sir John Dill ustąpił

Genewa, 20 listopada. — Szef generalnego sztabu imperialnego general Sir John Dill opuszcza w dniu 25 grudnia br. zamieszkiwane stanowisko i przechodzi na emeryturę. Jak donosi biuro Reuters, na stanowisko jego następcę desygnowany został general Sir Allan Brooke, słynny dowódca wojsk macierzystych. Dill udaje się do Bombaju na stanowisko gubernatora. Na stanowisko następcy Sir Henry Pow-

TURCJA i EUROPA

(Red.) Ostatnie wydarzenia militarno-polityczne, które stworzyły w Europie nowy układ sił postawiły politykę turecką wobec doniosłych rozstrzygnięć. Szczególnie silny wpływ muszą z konieczności wywarć na kierunek tureckiej polityki zagranicznej wydarzenia w rejonie Morza Czarnego.

Od chwili powstania współczesnej Turcji przeżywa ona dziś najbardziej ważkie momenty. Linia polityczna Kemala Atatürka sprowadzała się w pierwszym okresie do ogłoszenia republiki do nadania Turcji roli pomostu między kontynentem i lądem azjatyckim. Koncepcja ta wynikała zresztą z naturalnego położenia geograficznego Turcji. Kemal Pasza zdawał sobie doskonale sprawę, że jak i postadania przez republikę turecką „Konstantynopol i cięsinny Dardaneelskiej” były z niej ważnego partnera w międzynarodowych grach dyplomatycznych. Podkreślił to zresztą w rozmowie odbytej w 1924 roku z ambasadorem USA Sherilem, mówiąc: „Konstantynopol, to język uwagi naszych spraw politycznych i dlatego myśle, że musimy mieć zawsze ministrów o silnym języku, ale jeszcze bardziej mocnej głowie”. Od początku zaczęły się też penetracje wpływów wszystkich nieomal mocarstw europejskich, akredytowanych w Ankarze. Najbardziej zreżna w ówczesnym okresie polityka Rosji sowieckiej potrafiła związać linie turecką z własnymi interesami. W miarę jak dokonywała się wewnętrzna odbudowa młodej państwa i realizowały się wielkie reformy państwa republikańskiego, zaczęła ona schodzić zdecydowanie na ład azjatycki. W dniu 8 lipca 1937 roku Atatürk realizował wreszcie swoje dawne pragnienia i doprowadził do zawarcia paktu czterech mocarstw: Turcji, Iranu, Iraku i Afganistanu. Blok ten wskazywał tradycje wielkich koncepcji sułtanów tureckich i podkreślał polityczno-duchową łączność państw Bliskiego Wschodu. Jednocześnie zaczęły się krzyżować w orbicie spraw tureckich interesy mocarstw europejskich. Linia Atatürka była prostą i sprowadzała się praktycznie do taktyki rezerwy, co wymagało bardzo zręcznej i umiejętnej „wykorzystania” istniejących autonomicznych między mocarstwami dla własnych interesów. Atatürk dawał sobie bardzo dobre rady ze wszystkimi. I skoro wielka Brytania w roku 1936 na konferencji w Montreux przygotowana była iść za kierunkiem zadań tureckich, Atatürk nie wyszedł w dalszym ciągu poza ramy swej taktyki, nawet wtedy gdy Anglia otworzyła swe banki dla Turcji i przyznała jej kredyty w wysokości 16 milionów funtów. W stosunku do Francji jedyną dzielącą oba państwa sprawą była otwarta kwestia Sandakliu Aleksandrii. Po wojnie przyznano go Syrii mimo, że większość mieszkańców bo około 200 tysięcy była pochodzenia tureckiego. Za cenę przyznaną z Turcją Francja zrzeka się panowania nad Sandakliem, który zamieniony w państwo „Elaty” Stosunek niemiecko-turecki zaczął się rywać od początku na granicy handlowej. Udział Niemiec w eksporcie tureckim wzrósł w roku 1938 do 50 proc., w ten sposób Trzecia Rzesza stała się niezastąpionym partnerem gospodarczym Turcji. Swoje zaniepanie do politycznej stabilizacji i gospodarczej sily funkcjonalnej młodej republiki podkreślił Niemcy przez udzielenie kredytu towarowego w wysokości 150 milionów RM. Ale w dzień po ratyfikacji kredytu niemieckiego, 12 maja 1939 roku, opublikowane zostało oświadczenie angielsko-tureckie, w którym Anglia i Turcja zobowiązały się w razie zaatakowania na morzu Śródziemnym do udzielenia sobie wzajemnej pomocy. Oświadczenie to wraz z oświadczeniem turecko-francuskim i doprowadziło w dniu 20 października 1939 roku do zawarcia paktu trzech mocarstw: Turcji, Anglii i Francji. Pakt ten zawarły na lat 15 przewidując pomoc Anglii w wypadku zaatakowania Turcji. W wypadku, gdyby Anglia, Francja albo Turcja zamieszła się w wojnę śródziemnomorską, trzy mocarstwa zobowiązały się do wzajemnej pomocy. W trzecim punkcie, który by wypłynął z gwarancji angielsko-tureckich danych Rumunii i Grecji, Turcja zobowiązała się iść z pomocą Anglii i Francji. Dla wszelkich innych możliwości konfliktów ułożono tzw. klauzule konsultacji, w której Turcja w każdym razie zobowiązała się do całkowitej neutralności. Bardzo ważnym był również podpisany w Ankarze protokół dodatkowy, według którego Turcja nie obowiązuje punktu „aktu”, skoro dowodziłyby one do konfliktu z Rosją sowiecką. Punkt ten był porażką dyplomacji Wielkiej Brytanii i w ten sposób Turcja nie chciała odegrać funkcji pośrednika między frontem zachodnim i wschodnim. Ostatecznym cięciem dla Anglii był niemiecko-rosyjski pakt o niestrasji. Nie dewotując się wyraźnie na stanowisko przy boju mocarstw polityka turecka stała po Hilli Kemala Paszy i otworzyła sobie pełną wolność w stosunku do mocarstw osi. Niemiec i Włoch, zachowując ogólnie

Dziś na str. 3-6
Dr. SVEN HEDIN
„Krucjata
przeciw bolszewizmowi!”

Na Wschodzie nowe ataki w toku

20 listopada. — Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikowała z Główną Kwaterą Kanclerza Hitlera w dniu 19 listopada, że b. co następuje: „Na froncie wschodnim są w toku nowe zwycięskie ataki. W czasie walk, które miały miejsce w ciągu ostatnich trzech dni, zostały do niewoli przesłane 10.000 jeńców i zdobyto 17 wozów pancernych. Ataki powtarzane na przedzie Swastowskiej apendosławy w dotychczasowych i magazynach materiałów wybuchowych gwałtownie eksplozja. Wskutek zrzucenia bomb zostały uszkodzone w porcie parowoz towarowy dużej pojemności. Samoloty bombowe bombardowały ciągi ubiegłej nocy obiekty wojskowe w Leningradzie oraz pozafrontowe nieprzyjacielskie linie komunikacyjne. Na wypicie zwycięskiej lotnictwa obruszu w nocy na 19 listopada bombami ciężkiego kalibru sorty i zakłady użyteczności publicznej, głównie na wschodnim wybrzeżu. W czasie od 9 do 15 listopada sowieckie lotnictwo wojenne strąciło 232 samoloty. X tego 22 zestrzeżenia w walkach powietrznych, 44 artyleria przeciwlotnicza, reszta zniszczona na ziemi. W tym okresie zostały zaginione na froncie wschodnim 24 samoloty własne.”

Anglicy zostali odparci pod Gondarem

Rzym, 20 listopada. — Włoski komunikat wojenny ze strony broni następująco: „Lotnictwo brytyjskie dokonało natarcia na Neapol i Benidisi. Ofiar w ludziach nie było. Wykazano znaczne uszkodzenia materialne. Francuzi Tobruku i Sollum zwyciężono dalszą część ogniw naszej artylerii. W walkach powietrznych nad Cyrenajką nasze myśliwce zestrzeliły 2 samoloty nieprzyjacielskie. Jeden samolot angielski dużej typu został zmuszony przez myśliwce niemieckie do lądowania w sąsiednich liniach. 16-tu członków załogi zostało wziętych do niewoli. Na odcinku frontowym Gondaru nieprzyjacieli po przeprowadzonych atakach powietrznych, które trwały od świtu aż do zachodu słońca, przopusili ponownie gwałtowne ataki na kilka naszych pozycji. Po zwycięskich walkach obronnych nasze wojska wszędzie odrazu zafiksowały przeciwnika, który poniósł ciężkie straty i pozostał na polu walki broń i rannych.”

na ustawił się w szyku bojowym. Zaraz też posunął się do ataku, usiłując nas okrzyć. Ale jeden z cięższych naszych czołgów zaczął natychmiast strzelać i celnie trafił jednego z nich. Palące się, jechał obzrym prosto na nas. Potem wyskoczył z niego czterech ludzi i poddał się. Jeszcze dwa czołgi sowieckie „wykończyliśmy” w ten sam sposób, a reszta zaczęła uciekać.

Uderzyliśmy dalej i natrafiliśmy na wycozywaną nieprzyjacielską kolumnę. Kucharze szli przez obóz i dzwigieli zaszkadzane świnię. Żołnierze siedzieli niedaleko po kątach i ćmili papierosy. Zdrżli się, że stanęliśmy nagle w samym środku obozu. Nie było co zwracać, wzięliśmy ich wszystkich do niewoli.

Zaczęło się śnieżyć. Wyznaczono ludzi na wartę. „Herbatka kobieca” miała się już ku końcowi. W niedługim czasie uciechło w pokój, oziębionym wyciekami z gazet. Opowiadający udał się na wycozynek.

pa niemieckich przedników potrafiła pokonać wielkie trudności oraz zaprowadzić porządek i uredynić życie gospodarcze. Niezwykle owocna praca, która się wykazała niemiecka policja, pod której kierownictwem uczestniczą różni oddziały policji polskiej i ukraińskiej w akcji odbudowy kraju. Przy tej sposobności Generalny Gubernator podkreślił również wyniki pracy Kolei Wschodniej oraz Niemieckiej Poczty Wschodniej.

Ankara o rokowaniach japońsko-amerykańskich

Pesymistyczna opinia prasy tureckiej — Japonia jest okrzyżona

Ankara, 20 listopada. — Prasa turecka omawiająca w środowisku porannych wywiadach, tożące się obecnie rokowania amerykańsko-japońskie, wysuwa poglądy, że rokowania te nie mogą przynieść żadnego pozytywnego rezultatu, lecz w najlepszym wypadku stanowią dla obu stron zysk na czasie. Dziennik „İkdam” pisze, że nie jest możliwym, aby Japonia i Stany Zjednoczone mogły dojść do porozumienia, ponieważ w takim razie Japonia byłaby zmuszona zrezygnować z żywotnych dla siebie interesów. „Soyun” zwraca uwagę na ostatnie słowa premiera Tojo, przy czym stwierdza, że przemówienie to doskonale charakteryzowało sytuację. Według Japonii jest okrzyżona i musi w każdym wypadku poddać się poddy rozdziału i pocięciu, jakim otoczono ten kraj.

WIELKA BRITANIA I SOWIETY

Churchill o współpracy wojskowej

Kopenhaga, 20 listopada. — Jak donosi biuro Reutersa, poseł Wedgwood zwrócił się w Izbie Gmin pod adresem Churchilla z pytaniem, jak się kształtuje współpraca poszczególnych rodzajów broni Wielkiej Brytanii z wojskami sowieckimi oraz czy jest ona tak ściśła, jak w swoim czasie współpraca z Francją. W odpowiedzi Churchill oświadczył, że w tym zakresie nie należy tym razem uwzględniać polozenie geograficzne, tudzież trudne warunki.

Obserwatoria w Jenie i Heidelbergu donoszą o trzęsieniu ziemi

Przypuszczalnie dotknęło ono Japonię lub jedną z otaczających ją mierz

Jena, 20 listopada. — We wtorek 15 listopada aparaty obserwacyjne Instytutu badawczego w Jenie zarejestrowały o godz. 17 min. 53, sek. 48 trzęsienie ziemi, którego ruchy rozmiarów i kierunku odpowiadają cyklonowi o 9,20 km. Wstrząszenia ziemi w Jenie trwały przez kilka godzin i osiągnęły swój punkt maksimum o godz. 18 min. 39. Energia wstrząsów ziemnych była tak wielka, że fale sejsmiczne rozprzyskiwały się w kierunku wschodnim.

O ile da się wnioskować ze szczegółów zarejestrowanych przez Jenę — tylko stacje jako środek trzęsienia ziemi wchodzi w rachubę — można lub otaczające ją morza. Już około godz. 11:30 zaobserwowano wstrząs bardzo lekkiego dalekiego, wstępnie wstrząs na tych samych obszarach. **Manheim, 20 listopada.** — Sześć organów obserwatorium astronomicznego w Heidelbergu zarejestrowało 18 listopada wstrząs, w czasie trzęsienia ziemi. Wstrząs trwał 22 min. 18,99 sekund z czasem trwania. Główne trzęsienie ziemi zarejestrowano około godz. 19:40. W związku z tym odległość centrum trzęsienia ziemi oceniana jest na około 14.000 kilometrów.

stanowisko neutralne. Niewątpliwie jest że posunięcia polityki tureckiej są wciąż z myślą o niebezpieczeństwach wojennych. Po zajęciu Albanii przez Włochy zaczęto podziwiać w Ankarze, że Włochy przywracają atak na Dardanale. To niebezpieczeństwo Turcji podkopywana była po umieszczeniu przez Włochy wysp Dodekanazu. Włochy Dodekanazu uważała Turcja za pal, wpyły jej własne ciało. Moment ten wykorzystywała polityka brytyjska, usiłując podjąć republikę Kemala przeciw Włochom i Niemcom. Skłony do polityki antonimicznej pakt trzech mocarstw uwolnił Turcję, jej zobowiązań wobec mocarstw zachodnich i rewizji swego stosunku do polityki europejskiej wobec nowego układu sił. Układ ten w ostatnim czasie zmienił się jeszcze bardziej przez brykawizme sukcesy niemieckie w rejonie morza Czarnego i dojeście nowych partnerów — Rumunów. Są to niewątpliwie ważne chwile decyzji tureckich, naciskanych z jednej strony z zaplecza azjatyckiego przez Wielką Brytanię i Rosję sowiecką, z drugiej zaś przez cięte zwycięstw niemiecko-włosko-rumunskich, które w punkcie widzenia żywotnych interesów Turcji spowodowały na obszar czarnomorski i związane z nim Dardanale mocarstwa europejskie. Jakże wobec no-

wego układu sił mogły być stanowisko Turcji. Zasadniczo teoretycznie istnieje trzy alternatywy. Pierwszą z nich to zachowanie neutralnego stanowiska i bezna obserwacja dalszego biegu wydarzeń. Drugą — opowiedzenie się przy końcu wojny i Włoch i wreszcie trzecią opowiedzenie się za Wielką Brytanią i jej sojusznikami. Które z tych stanowisk zdecydowanie się wybrać faktyczny sprawodziebia Kemala Paszy przychylił. Istotną kwestią jest ostatnie posunięcia tureckie — wzięty tuż przed wyprawą do Niemiec Główny Wódz, oświadczenie ministra Saracoglu i wyrażona sympatia wojskowych koł tureckich po stronie Rzeszy Niemieckiej świadcza, że ciążenie Turcji do Niemiec jest niewątpliwie. Istnieje tu jednakże grupa dysponująca silnymi wpływami — banki, wielki kapitał i przemysł, są one pod silnym wpływem brytyjskim. Obawia się kierunki ciąża na szali decyzji tureckich. Rozgrzewające się wydarzenia na morzu Czarnym muszą jednakże w rezultacie skłonić Turcję do zajęcia jednego z tych stanowisk wyżej wymienionych i doprowadzić do zwycięstwa jednej z grup tureckich, o ile nie zwycięży koncepcja ścisłej neutralności. Decyzja turecka zaważy niewątpliwie na losach interesów republik Kemala.

O czym opowiadają ludzie z czołgów?

Jeżeli paru żołnierzy zjeżdże się razem, to zaraz zaczynają opowiadać o tym, jak to wyglądało u nich w domu — i oczywiście zjeżdża szybko na niesmiertelny temat, o przeżytych walkach, ponieważ wojna całkowicie opanała im umysły. Oczywiście zamienia się w tęsknotę za nią, a obecna kampania dostarcza im wielkiego materiału do rozmawiania. Każdemu obcemu (zwłaszcza żołnierzowi innej kompanii), opowiadał będą o „swój” bitwach, w górze chętnie rozstraszają w kręgu koleżeńskim przyczyn i doświadczenia.

Siedli tak sobie powojno w pewnym domku, gdzie stał na kwatery, zabrałszy się na „kobięci herbatce”. Kobięci wzięły w niej udział symbolicznie w postaci pięknych obrazków (wyciętych z pism ilustrowanych), które wisiły malowniczo na ścianach. Sąd nazwa „herbatka kobieca”. Kiedy wyszła już do domu obszerna sprawa pozają polową i skrupulatnie się o mówiono kolejno po kilka razy, zapisał je dom drugiego o stan zdrowia jakiegoś rannego. Ktoś słyszał, że tamten już wyzdrowiał i szybko powrócił do swego plutonu. I rozpoczęło się opowiadanie.

Sierżant K., który kieruje samochodem ciężarowym w kompanii waratowej, przystąpił z tyłu do stołu, gęsto obsadzzonego przez zebranych i rzekł: „Od Z. wieleliśmy na linie za innym samochodem, zeszliśmy się bowiem a nas skrzynka biegów. W polu, gdzie wioski uderzaliśmy trzy narkowe, brzęczą nad drogą. Miałem więcej jakiegoś dwóch metrów za nami. Okrzyżona nas zanurzyli! Łobuzi między się na wysokość 6 — 8 metrów i przystąpili do ataku. Zatrzymaliśmy się. Wokół nie było ani jednego rowu, ani jednego węgorka, ani jakiegos zalanego terenu. Tylko kilka kamków pod strzechami. Pojechałmy w tę stronę, szukając schronienia.

Zaledwie udało nam się schronić pod słoma, pospaliśmy się pierwsze serie podków z karabinów maszynowych. Platowe nam nam zakreśliły na stronę. Powiadamy: „Tyko cicho leżeć!” Zaprawa, po dwóch minutach o dziesięć metrów od nas pekiły bomby, które miały zapalnika czasowe. Teraz w górę! Ze wszystkich stron posypały się w następnej chwili śmiecie na ziemię. Kiedy przyszyliśmy z powrotem do naszych samochodów, zauważyliśmy pod przykryciem mi dym. Gasili! — Na szczęście nadjechała kolumna lądowych samochodów, wykończyli stawać żołnierzy i pobiegli na pomoc, trzymając gaszące w rękach. Rozległmy się z łopatkami, pełnymi piasku. Udało się nam wszystko uratować. Wreszcie bolszewicki lotnik spalił na panewce.”

„Pod S. dokąd dojechałmy kolo polodnia, aby w miasteczku uderzyć na dworzec kolejowy i przeszedłmy do wagonów. Żołnierzy, spokaliśmy kilka minut kłócić się, którzy zameldowali, że w miasteczku przebywają jeszcze kilka oddziałów sowieckich. Natychmiast zochaliśmy z drogi i wjechaliśmy w ogrody, aby zapewnić sobie możliwość lepszego ostrzału. W ataku zwyciężyliśmy oddział sowiecki, na oko liczący około 400 ludzi. Pola naokoło miasta pokryte były trupami. Potem otrzyaliśmy rozkaz zabezpieczyć miejscowość, podczas gdy czołgi w międzyczasie szturmowały dworzec.

Po dziesięciu minutach otrzymaliśmy rozkaz następującej treści: „Natychmiast porusz się do przodu!” — Po drodze przekonaliśmy się, że trzeba się wystrzegać rannych. Wydałem rozkaz przejeżdżania z rozpedem przez dość wysoka górkę, po czym miasto się zatrzymało na moją zapowiedź i stworzyło ogień. Posunęliśmy się jeszcze o trzysta metrów. Strzelcy, których zabraliśmy do siebie na czołgi, by wspomóc naszą siła bojowa, zaczęli zeskakiwać. W pobliżu się odemowali stojące na czołgach strzelcy i umiarkowali. Zauważyliśmy z przyczyniły wystrzał przeciwko nam. Wydałem zapowiedź 30-cioletnia. Za sporym wzgórzem, odległym na 600 — 1.000 metrów widzieliśmy leżących na ziemi kilku rannych w rowie. Od strzelcy z rowu strzelaliśmy. Przekonaliśmy się, że to rowy strzelcy i daliśmy ogień. W kilka minut zniszczyliśmy dwa działka przeciwpancernie

Sprawdzająca wojny podstuchuje papawadki żołnierskie na Wschodzie

jedną armatę polową. Od tego czasu wystrzegamy się „rannych”.

Starszy strzelec B. nie omieszkał dorzucić do tego opowiadania swoich spostrzeżeń frontowych. „Pod K. jechałmy jako czołga. Naszym zadaniem było szukać brońki przez strumień. W jakiejś wiosce zauważyliśmy silniejszą grupę nieprzyjacielską. „Strzka! pomogły nam w ataku. Czekaliśmy aż eksplodują bomby, by potem pojechać dalej. Nasze zadanie zmuszało nas do jak najszybszego przedarcia się przez wioskę, nie zabawiając się zbyt długo z „wzajacielami”. Zaczęliśmy na rekonesansie nie ma przedzielmy wieś, przez wioskę wydosłaliśmy się na wózek pola i „zagnęliśmy całą masę nieprzyjacielskiej”. „Idź przed nami. A pomiędzy nimi 32-ono we obzrymy! Zwol-

Odczyt Generalnego Gubernatora w Berlinie

Tematem było Generalne Gubernatorstwo — Obecni byli liczni przedstawiciele dyplomatyczni państw sprzymierzonych z Rzeszą Niemiecką

Berlin, 20 listopada. — Generalny Gubernator, minister Rzeszy Dr. Frank, wygłosił w auli uniwersytetu berlińskiego odczyt na temat Generalnego Gubernatorstwa. — Wśród licznych przedstawicieli państwa, partii i armii obecni byli również: ambasador Włoch Alfieri, poseł Sakuma, jako przedstawiciel cesarsko-japońskiej ambasady, poseł Węgier Strojay, poseł Bułgarii Draganow, poseł Finlandii Kivimaki, tuż przed dyplomatami, przedstawiciele Słoweń, Rumunii i Mandżurii. Dr. Frank skierował w swej mowie niemieckiej wpływ w obszarze podwładnych, podkreślając fakt, iż 181 miast w Generalnym Gubernatorstwie zawdzięcza swoje powstanie prawu magdeburskiemu. Następnie Generalny Gubernator podniósł, iż walka z bolszewizmem przyniosła obszarowi nadwładziemu szczególne znaczenie. Generalne Gubernatorstwo, leżące do niedawna na wschodnich rubieżach granicy Rzeszy, stało się obecnie strefą łącznikową pomiędzy Rzeszą a nowym Ostlandem. Sakecy w dziedzinie prac administracyjnych w Generalnym Gubernatorstwie należy zawdzięczyć jedynie nieskomplikowanej i skoordynowanej strukturze administracyjnej. Na obszarze, mierzącym 170.000 km kw. podzielonym na 12 dystryktów, niedliczna gru-

Światłocienie

Złodzieje trafiają się niekonięcznie w najołszych towarzystwach. Znakiem tym potwierdzeniem tego nieco apodyktycznego sądu, jest sprawa majora Henessy i kapitana Rogersa w Londynie, dwóch oficerów Jego Królewskiej Mości. Skradli oni z kasy pałkowej duża sumę pieniędzy, którą następnie przetrzali w jednym z tajnych domów gry. W związku z tą sprawą pisma londyńskie piszą, że tajne domy gry wydają się być w bruku londyńskim jak grzyby po deszczu, należy je energicznie likwidować. Może dlatego, że nie kuszą do bezcelestw oficerów?

Akcja podlegania do wojny, hułstacja za oceanem, z każdym dniem budująca na rozmiarach, dźwigając się do swego punktu szczytowego. Jednym z ważnych etapów której nieomal przyczynił się do jeszcze większego pomniejszenia nastrojów opinii publicznej w USA był 110 dzień Wolności Stanów Zjednoczonych, z której to okazji Roosevelt wydał tedna ze swych słynnych list „Głokowych” proklamację, w której wezwał naród amerykański do mobilizacji — za szybkie zakończenie walki i wywołanie wolności, braterstwa i prawdy — na dzień, czas na ten nadole”. Jak wygłąda ta wolność, widzimy z przykładu amerykańskich na przykład z walk polski z bezrobotnymi kombatanami wojny światowej, których przeprowadzono palkami gu-

nowymi sprzed gmachu Kapitolu, kiedy przysłał domagać się spełnienia powpideł do prezydenta, obierając dla nich pomoc socjalną. Przykładów braterstwa tak za tam nie brak, weimy chociażby tylko pod uwagę kontrast pomiędzy dziesięciotysięczną reszka milionerów i dziesięciomilionowym tłumem przynależnych do „miękkiego” bezrobotnych. Oba te przykłady związane razem dają niejaki wyobrażenie o zapowiadającym szumnie przez prezydenta USA, prawości. Doskonale odhwiędł ta kiemni o ofiarowaniu to czego sam nie posiada, dał swego czasu pan Zarobek, odwołując Gusa-wowa „A” i „W” ze da, mu w oświecenie „fortany”.

Troska Angli o Gibraltar jest bardzo duża. Przez Anglię Gibraltar będzie się przez tunel długo na 13 kilometrów. Różnica między tunelem podziemnym i budowa została wyrażona w ten sposób, że auto ciężarowe, karczka, samoloty, będą mogły opłynąć tam, wjeżdżając. Wielki wysiłek będzie się w postaci prac. Co miesiąc będzie wykonywane 600 metrów tunelu. Mamy też trzech rok wojny. Jeśli Angli wywróci na pomysł przekopania tunelu pod Gibraltar, to dostrzeżenie do niego, dotychczas nie posiadający funduszu pod Rządem do Manchy. Francuzi w tym samym temacie co w Gibraltarze, dla Angli, miałyby tunel do Europy na okolicz-

